

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.46/2022/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2022. évi június hó 14. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A befolyással üzérkedés büntette miatt vádlott1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. évi december hó 2. napján kihirdetett 511.B.165/2021/32. számú ítéletét megváltoztatja.

vádлот1 vádlottat bűnösnek mondja ki befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 299. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja].

Ezért őt mint visszaesőt 4 (négy) év szabadságvesztés büntetésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön.

A vádlott a kiszabott szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

A BRFK Korrupciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztályon 01000/1608/2015. bü. számon lefoglalt és letéti szám. leltéti számon 15. sorszám alatt kezelt OTP boríték és a benne lévő eszközök megsemmisítését rendeli el.

Kötelezi a vádlottat az eljárás során felmerült 103.380.-Ft (százháromezer-háromszáznyolcvan) bünygyi költség megfizetésére.

Az ítéletet egyebekben helybenhagyja.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított nyolc napon belül a Kúriához címzett, de a Fővárosi Ítéltáblánál benyújtandó fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék 2021. december 2-án kihirdetett 511.B.165/2021/32. számú ítéletével a vádlott1 vádlottat távollétében az ellene a Btk. 299. §

(1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntette miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján – bűncselekmény hiányában – felmentette.

[2] Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség állam általi viseléséről is.

[3] Az ítélet ellen a vádlott terhére, bűnösség megállapításáért és büntetés kiszabásáért az ügyész jelentett be fellebbezést.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.31/2022/4. számú, 2022. február 14-én kelt átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

[5] Rögzítette, hogy annak tartalmára figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése értelmében teljes és hogy amennyiben a másodfokú eljárás lefolytatására az Vmtv. hatálya alatt kerül sor, úgy a Vmtv. 211. §-a szerinti tanácsülés feltételei fennállnak, ebben az esetben nyilvános ülés kitűzésére nem tesz indítványt.

[6] Kifejtette azon álláspontját, mely szerint az eljárási törvény rendelkezéseit figyelembe véve egyesbíróként, a perrendi szabályokat – a távollétes eljárási speciális szabályait is – megtartva járt el a Törvényszék és a tényállást túlnyomórészt a vádnak megfelelően állapította meg, azonban tévedett, amikor abból az ítéleti tényből, hogy tanú1 azon kérdésére, hogy mit vár cserébe a NAV-os kontaktja az ellene a NAV-nál indított eljárás megszüntetéséért, a vádlott azt válaszolta tanúlnak: „mindenki pénzből él, pénzből megoldható bármi”, nem vonta le azt a logikai ténykövetkeztetést, hogy ezzel a vádlott szándékosan hivatalos személy későbbi megvesztegetésének látszatát keltette, vagyis jogtalan előny kérésének minősült a kijelentése.

[7] Az ügyészi álláspont szerint ez a részleges megalapozatlanságot eredményező hiányosság és téves ténybeli következtetés eredményezte a vádlott büntetőjogi felelősségének hiányában megnyilvánuló téves felmentő rendelkezés meghozatalát, ezért a másodfokú eljárásban helyes ténybeli következtetéssel szükséges a történeti tényállást a fentiek szerint helyesbíteni, hogy az a felülbírálat során irányadóvá váljon.

[8] A bizonyítékok köréből a következőket emelte ki:

- A vádlott sem vitatta, hogy ő kereste meg a sértettet, hogy a NAV-nál vizsgálat van vele szemben, pénz említését ugyan emlékeiben nem tudta felidézni, de azt igen, hogy meg lehet oldani, el lehet sikálni az ügyet. Saját maga is úgy ítélte meg, az utolsó találkozásukkor tanú2 és tanú3 viselkedése kialakíthatta tanú1ban azt az érzést, hogy NAV-os alkalmazottak.

- tanú1 az eljárás során következetesen vallott arról, hogy a vádlott kereste meg és azt próbálta elhitetni vele, hogy a NAV-nál vizsgáldódnak ellene. Anyagiakról nem esett szó, de a vádlottól elhangzott az, hogy pénzzel minden megoldható. Számára egyértelmű volt, hogy ez pénzről szólt, „mert akkor mi miatt kereste volna meg a vádlotton kívül a két nyomozónak

mondott férfi is”? Azt gondolta, hogy pénzért csinálták, szóba került az utolsó találkozó során boríték is, a vádlott nem vett elő semmit, csak látványosan a zsebét lapogatta.

- tanú1 végig azt állította, hogy a vádlott azt próbálta elhitetni, hogy el tudja intézni a dolgot és ő azt érezte, arról szól a történet, hogy tőle pénzt szerezzenek. A feljelentésében is arról tett említést, úgy érzi, megpróbálnak egy olyan eljárás miatt pénzt kérni tőle, amiről nincs is hivatalos tudomása. A vádlott azt a látszatot keltette, hogy ezt az eljárást pénzzel meg lehet oldani, kapcsolatban áll NAV-osokkal és el lehet tussolni az ügyet, azok az emberek, akiket magukkal hozott NAV-os nyomozók.

[9] Rámutatott arra, hogy a Törvényszék tanú1 vallomását irányadónak és alapvetőnek fogadta el, annak ellenére, hogy tanú2 és tanú3 vallomásaival több tekintetben ellentmondásba került.

[10] Az elsőfokú ügyészi írásbeli fellebbezésben és a fentiekben kifejtettek alapján az elsőfokú ítéletben megállapított történeti tényállásban annak rögzítését indítványozta, hogy *bár a vádlott nem jelölte meg a konkrét összeget, de az eset összes körülményét értékelve ráutaló magatartás keretében azt a látszatot keltette tanú1 előtt, hogy az eljárás megszüntetése érdekében a tőle kért jogtalan előnnyel a NAV-nál dolgozó hivatalos személyt fog megvesztegetni.*

[11] Hangsúlyozta, hogy az ily módon helyesbített tényállás alapján a vádlott bűnösségére okszerű következtetést lehet levonni.

[12] A vádirati minősítést – annak törvényes voltára hivatkozva – fenntartotta.

[13] A büntetés kiszabása során enyhítő körülményként kérte értékelni az időmúlást, de csak kisebb súllyal, mert ehhez a távollétével a vádlott is hozzájárult, míg nyomatékos súlyosító körülményként, hogy a vádlott visszaesőnek minősül, valamint azt, hogy pár hónappal a végrehajtandó szabadságvesztését kimondó korábbi ítéletének jogerőre emelkedése után követte el a jelen vád tárgyává tett bűncselekményét.

[14] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 511.B.165/2021/32. számú ítéletét a tényállás korrekciójával a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy

- a vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő vesztegetést színlelve elkövetett befolyással üzérkedés bűntettében,

- ezért őt a Btk. 36. § és a 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján ítélje börtönbüntetésre,

- a Btk. 38. § (4) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a kiszabott szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható,

- ítélje őt a Btk. 50. § (2) bekezdés alapján pénzbüntetésre is,
- a Btk. 61-62. §-ai alapján pedig, tiltsa el a közügyek gyakorlásától,
- a nyomozati iratok 17. oldalán az egyesített a bűnjeljegyzékben 15. sorszámon feltüntetett OTP feliratú boríték lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdése a) pontja alapján szüntesse meg és a Be. 320. § (2) bekezdése alapján rendelje el annak megsemmisítését,
- a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezze a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére,
- egyebekben az ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján a bűnjelekre vonatkozó részében hagyja helyben.

[15] A fellebbezés alapos.

[16] Az Ítéltábla az ítéletet a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 211. § (1) és (2) bekezdése alapján tanácsülés keretében bírálta felül, figyelemmel arra is, hogy nyilvános ülés kitűzését a tanácsülés kitűzéséről szóló értesítés közlését követően a törvényes határidőn belül az arra jogosultak nem kérték.

[17] Megállapította, hogy az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű.

[18] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le.

[19] Nem vétett sem abszolút (Be. 608. § (1) bekezdés a) - f) pontja), sem olyan relatív eljárási szabálysértést (Be. 609.§ (1) és (2) bekezdése), amely az ítélet érdemi felülbírálatát kizárná és a Be. 567. § (1) és (2) bekezdése szerinti okból az eljárás megszüntetésének sincs helye.

[20] A Törvényszék az ügy helyes megítélése szempontjából lényeges valamennyi bizonyítékot megvizsgálta, de azokat nem minden esetben a logika szabályainak megfelelően értékelte, illetőleg a tényállást az [5] és [7] pontot érintően hiányosan állapította meg.

[21] Az ítéleti tényállás ezért a Be. 592. § (2) bekezdésének a) és d) pontja szerinti részleges megalapozatlanságban szenved, amely azonban a Be. 593. § (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásával, az ügyiratok alapján kiküszöbölhető volt.

[22] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényből további tényre helytelenül következtetett, amikor nem tartotta megállapíthatónak azt, hogy a vádlott a magatartásával azt a látszatot keltette, hogy előnyért cserébe hivatalos személyt fog megvesztegetni.

[23] Ítélete indokolásának [50]-[55] pontjában írtak az alábbiak szerint nem helytállóak:

[24] Az elsőfokú bíróság által e tekintetben helyesen megállapított tényállás szerint, a sértett számára ismeretlen férfi, a vádlott, további ismeretlen hivatalos személyek segítségét ajánlotta fel a sértettnek. Ilyen szituációban – szemben az elsőfokú ítéletben ezzel összefüggésben írtakkal – nem az a provokáció, hogy a sértett megkérdezte a vádlottat a segítség ellenszolgáltatásának módjáról. A szituáció előidézésével éppen a vádlott provokálta ki ezt a teljesen természetes, nyilvánvaló és a helyzetből egyértelműen következő kérdést, amire a tényállásban szereplő választ adta. Azt követően pedig, hogy ez a kérdés elhangzott, – két újabb ismeretlen, és a sértettet önmaguk foglalkozásával kapcsolatban szintén megtevesztő személy, tanú2 és tanú2 közreműködésével – a sértettet igyekezett továbbra is tévedésben tartani, egyúttal hallgatólagosan tudomásul vette az általuk a sértett irányában megfogalmazott – nem anyagi jellegű – azon kérést, ami olyan információ megszerzésére vonatkozott, amelynek megszerzésére – még ha a sértett annak birtokában is lett volna – a rendelkezésre álló adatok szerint nem voltak jogosultak.

[25] A Törvényszék által hivatkozott BH2007. 76. számú bírósági határozat jelen esetre nem alkalmazható, mert az abban írt hálával, ami valóban nem hordoz konkrét tartalmat, a pénz mint értékkel bíró dolog említése, illetőleg az annak a segítségnyújtás ellentételezésére alkalmas voltának vádlott általi megerősítése konkrét tartalmat hordoz az összeg pontos megjelölése nélkül is. Abban az esetben ugyanis, ha a vádlott nem értett volna egyet azzal, hogy a sértett pénzzel ellentételezze a felajánlott segítséget, az egyet nem értését kellett volna konkrétan megfogalmazni. Ezzel szemben az egyetértését fejezte ki burkolt, de egyértelmű formában.

[26] E vonatkozásban nincs jelentősége annak, hogy a 2015. július 15-i négyes találkozó során nagyobb pénzösszeget tartott magánál a vádlott, mert ahogy arra az elsőfokon eljáró ügyész a perbeszédben utalt, ennek számos, a jelen ügyet és annak minősítését nem érintő oka lehetett.

[27] Az elsőfokú bíróság által is említett provokáció ennél fogva akként valósult meg, hogy a vádlott olyan helyzetbe hozta a sértettet, amelyben a sértett vetette fel az ellenszolgáltatás módját, amivel a vádlott egyetértett, ezáltal azt – a konkrét összeg megjelölése nélkül – elfogadta. Cselekménye tehát arra irányult, hogy jogtalan előnyt, azon belül is pénzt szerezzen a sértettől arra hivatkozva, hogy ismerősei elintézik ügyét a NAV-nál, de nem maga kérte, hanem a sértettet hozta abba a helyzetbe, hogy felajánlja azt.

[28] Ezen okból az Ítéltábla – ténybeli következtetés alapján – az elsőfokú bíróságétól eltérő tényállást állapított meg és ennek eredményeként a tényállás [5] pontját az eredeti második mondatot követően azzal a 3. mondatral egészítette ki, hogy: „Ezzel a vádlott azt a látszatot keltette, hogy hivatalos személyt fog megvesztegetni.”.

[29] Ugyanezen okból kirekesztette a tényállásból a [6] pont utolsó mondatát és [8] pontját, mivel a fentiek szerint a vádlott részéről e szituációk megrendezésére éppen abból a célból került sor, hogy a korábban általa hivatkozott hivatalos személyre gyakorolt befolyás tényét megerősítse.

[30] Szükséges volt továbbá a tényállás [7] pontja 2. mondatának iratok alapján történő kiegészítése azzal, hogy: „(...) *nem tud – az általuk neki e körben címzett kérdésekre – cégekről és életellenes bűncselekményekről információkat szolgáltatni*”.

[31] Ezen kívül a tényállás [4] pontjának első mondatában található feltételezhető elírást tanú1 sértett vallomásai és a feljelentéséről készült jegyzőkönyv alapján akként helyesbítette, hogy: „(...) *folytatnak vizsgálatot, mely ugyan ellene is folyik, de (...)*”.

[32] A kiegészített, helyesbített és eltérően megállapított tényállás ekként megalapozott, ezért az – a Be. 593. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel – irányadó volt a másodfokú eljárásban.

[33] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróságnak a vádlott büntetőjogi felelősségével kapcsolatos következtetése téves.

[34] Ahogyan arra a Törvényszék ítélete is utalt, a Btk. 299. § (1) bekezdése szerinti befolyással üzérkedés büntetét követi el, aki arra hivatkozással, hogy hivatalos személyt befolyásol, a maga vagy más számára jogtalan előnyt kér, a jogtalan előnyt vagy ennek ígéretét elfogadja, illetve a rá tekintettel harmadik személy által kért vagy harmadik személynek adott vagy ígért jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért, és ezért egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése a) pontja alapján a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha az elkövető azt állítja vagy azt a látszatot kelti, hogy hivatalos személyt veszteget.

[35] A bűncselekmény elkövetési magatartása kettős. Egyfelől a jogtalan előny kérése, a jogtalan előnynek vagy az ígéretének elfogadása, vagy az előny vagy ígéretének kérőjével vagy elfogadójával egyetértés tekinthető elkövetési magatartásnak. A kérés és az elfogadás történhet nyíltan, vagy leplezetten, ráutaló magatartással is, és történhet akár az elkövetőnek saját maga, akár más számára.

[36] vádlott1 vádlott a tényállás szerint azt (is) állította tanú1nak, hogy az eljáró NAV-os személyek befolyásolásával el tudja intézni, hogy ne a sértett ellen folytassanak eljárást, azaz arra hivatkozott, hogy hivatalos személyeket befolyásol.

[37] Ezen túlmenően, amikor a sértett kérdés formájában a segítségért pénzt ajánlott fel, arra olyan választ adott, amely nem értelmezhető másként, csak úgy, hogy annak az ígéretét elfogadta.

[38] A bírói gyakorlat szerint az előny bármi lehet, így vagyoni és személyes jellegű is, a lényege, hogy az elkövetőt vagy rá tekintettel mást a korábbinál kedvezőbb helyzetbe juttasson. A vagyoni jellegű előny leggyakrabban pénzbeli, illetve pénzértéket képviselő dologi juttatás. Az értékkel bíró pénz értelemszerűen előny, mert az azt megkapó személy anyagi helyzetét kedvező irányba mozdítja.

[39] Mivel sem a vádlott, sem az általa pontosan meg nem jelölt hivatalos személyek esetében nem merült fel olyan adat, ami alapján nekik a sértettől bármilyen pénzösszeg jogosan járt volna, és a vádlott tényállás szerinti ajánlata ellentételezéseként nem is járhatott, ez az előny jogtalannak minősül.

[40] Figyelemmel arra, hogy a tényállásban írtak szerint a sértett a pénzt a vádlott NAV-os kapcsolatával összefüggésben úgy vetette fel, hogy e kapcsolat mit vár cserébe a segítségért és a vádlott is ennek a kérdésnek az ismeretében válaszolt, azt a látszatot keltette, hogy e kapcsolatát pénzzel meg kívánja vesztegetni, míg a későbbi találkozások során tanúsított magatartása arra irányult, hogy a sértettet megtévesztő szituációt fenntartsa.

[41] A Btk. 459. § (1) bekezdés 11. pontjának k) alpontja alapján a Nemzeti Adó- és Vámhivatal mint központi államigazgatási szerv vizsgálója hivatalos személy.

[42] A tényállásban írt magatartásával a vádlott a fentiek szerint a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, vesztegetést színlelve elkövetett befolyással üzérkedés büntettének valamennyi tényállási elemét megvalósította, ezáltal e bűncselekményt elkövette.

[43] A büntetés Btk. 79. §-ában meghatározott célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el.

[44] A büntetést a Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntető törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[45] Ugyanezen szakasz (2) bekezdése értelmében a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó, ami nem más, mint a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele, adott esetben öt év.

[46] A büntetés kiszabása során enyhítő körülményként értékelhető a hat évet meghaladó időmúlás, melynek súlyát csökkenti, hogy ahhoz – távolmaradásával – maga a vádlott is hozzájárult.

[47] A vádlottal szemben a jelen ítélettel elbírált cselekménye előtt elkövetett szándékos bűncselekménye miatt kiszabott négy év szabadságvesztés büntetést nem tudták

foganatba venni, mi által annak végrehajtása nemcsak nem fejeződött be, de meg sem kezdődött.

[48] A vádlott, aki az újabb cselekményét e korábbi ítéletének jogerőre emelkedését követő pár hónapon belül követte el, a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontja szerinti visszaesőnek minősül, mivel visszaeső a szándékos bűncselekmény elkövetője, ha korábban szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és a büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el.

[49] A visszaesői minőség súlyosító körülmény, melynek súlyát növeli, hogy a korábbi elítélést nem sokkal követte a vádlott által megvalósított újabb súlyos, szándékos bűncselekmény elkövetése.

[50] Az Ítéltábla álláspontja szerint a fenti bűncselekményt visszaesőként, a Btk. 7. § 1. fordulata szerinti egyenes szándékkal megvalósító vádlottal szemben – figyelemmel arra is, hogy a sértettnek végül a cselekményből anyagi kára nem keletkezett – a középértéket el nem érő, de azt közelítő, 4 évi szabadságvesztés büntetés az az elsődleges szankció, amely alkalmas arra, hogy a büntetés Btk. 79. §-ában írt célját elérje.

[51] A szabadságvesztés büntetést a Btk. 37. § (2) bekezdésének a) pontja alapján börtönben kell végrehajtani.

[52] A vádlott a szabadságvesztés büntetéséből a Btk. 38. § (4) bekezdésében írtakra tekintettel feltételes szabadságra nem bocsátható, mert őt olyan szándékos bűncselekmény miatt ítélte a bíróság szabadságvesztésre, amelyet korábbi, határozott ideig tartó végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltése után, a végrehajthatóság megszűnése előtt követett el.

[53] A szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlott a cselekménye jellege folytán méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen ezért őt az Ítéltábla attól a Btk. 61-62. §-a alapján, a szabadságvesztés büntetésével egyező időtartamra eltiltotta.

[54] Az ügyész által indítványozott pénzbüntetés alkalmazására ugyanakkor nem látott lehetőséget. A Btk. 50. § (2) bekezdése alapján azt, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. E konjunktív feltételek fennállta esetén a pénzbüntetés alkalmazása nem mellőzhető. A befolyással üzérkedés egyértelműen haszonszerzés céljából történik, függetlenül attól, hogy a haszon a vádlottnál vagy harmadik személynél jelenik-e meg, így a feltételek egyike megállapítható. Vizsgálnia kell azonban a bíróságnak a megfelelő kereset vagy vagyon meglétét is. Ahogyan arra a 25/2007. BK vélemény is utal, az a kérdés, hogy a vádlott keresete mikor tekinthető megfelelőnek, csak a konkrét ügyben az adott körülmények részletes vizsgálata alapján dönthető el. Jelen ügyben a vádlott távolléte és a személyi körülményeire vonatkozó

nyilatkozata, illetőleg a keresetére vagy jövedelmére vonatkozó adatok hiánya okán ez utóbbi kötelező feltétel teljesülése nem volt megállapítható, ami a pénzbüntetés alkalmazását kizárta.

[55] Az elsőfokú bíróságnak a még ki nem adott bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezése törvényes, de az egyesített bűnjeljegyzék 15. tétele alatt szereplő, a vádlottól lefoglalt, értékkel már nem bíró dolgok Be. 320. § (2) bekezdése szerinti megsemmisítése szükséges azok iratok között történő kezelése helyett, ezért az erre vonatkozó rendelkezést az Ítéltábla az ügyészi indítvánnyal összhangban megváltoztatta.

[56] Az elsőfokú ítéletig a vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költség összegét az elsőfokú bíróság pontosan állapította meg, a teljes bűnügyi költségből figyelmen kívül hagyva a tanú2 és tanú3-al összefüggésben felmerült fegyverszakértői díj összegét, melyről a nyomozást megszüntető határozat (nyomozati iratok 703. oldal) már rendelkezett.

[57] Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság a vád szerinti cselekményben megállapította a vádlott bűnösségét, őt a Be. 574. § 81) bekezdése alapján a cselekménye kapcsán felmerült bűnügyi költség viselésére kötelezte.

[58] Észlelte, hogy az elsőfokú ítélet a fenti tanúk nevét több helyütt pontatlanul tartalmazta, ezért azt a fentiek szerint rögzítette.

[59] Fent írtakra figyelemmel az Ítéltábla tanácsulésen eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján – eltérő tényállás megállapítása mellett, a vádlott bűnösségét megállapítva és vele szemben büntetést kiszabva – megváltoztatta, egyebekben – a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[60] A másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja alapozza meg.

hely 2022. évi június hó 14. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Cserni János
előadó bíró

dr. Fatalin Judit
bíró